

[Ulrich.]

jeg, det vilde være berettiget at komme ind paa en mere indgaaende Undersøgelse af, hvad man kan tænke sig, at disse Love vil komme til at indbringe. Jeg vil da gerne gøre opmærksom paa, at ifølge den af Statistisk Departement i dette Efteraar foretagne Tælling findes der her i Landet godt 137 000 Motorkøretøjer, hvilket betyder en Tilvækst fra i Fjor paa ca. 16 000 Motorkøretøjer. Fra flere Sider er det blevet udtalt, at en saadan Stigning ikke med Sikkerhed kan forventes at ville fortsættes i det kommende Aar. Jeg er dog ikke enig med de Mennesker, der fremsætter denne Tanke. For det første har man nemlig sagt dette, hver Gang man havde Loven til Revision; det blev sagt i 1921, og det blev sagt i 1927, at der var ingen som helst Udsigt til, at de motorkørendes Antal yderligere vilde blive forøget, men alle disse Profetier har vist sig at være fuldstændig urigtige, thi naar vi ser paa Udviklingen i de sidste 3 Aar, ser vi, at i 1928 var der indregistreret 110 000 Motorkøretøjer, i 1929 121 000, altsaa en Stigning paa 11 000, og i 1930 omtrent 137 000, altsaa en Stigning paa 16 000 Motorkøretøjer. Det ligger i Sagens Natur, at en saadan Park af Motorkøretøjer kræver Fornylse, og regner vi nu den gennemsnitlige Alder for Motorkøretøjer til 10 Aar, skal der altsaa hvert Aar indregistreres ca. 13 000 nye Motorkøretøjer, hvilket spiller en meget stor Rolle ved Bedømmelsen af Omsætningsafgiftens Stigning. Men tillige har dette jo en stor Indflydelse paa Vægtafgiften, thi foruden Fornylsen vil der altid uvægerlig komme en Forøgelse, hvis da ikke det hele skal gaa i Staa, og det er der efter min Mening ingen som helst Tegn til foreløbig til Trods, kan man godt sige, for den Depression og den Krise, der i Øjeblikket raader indenfor Erhvervene, og det er ganske simpelt, fordi Motorkøretøjet er gaaet ind som et Led i Udviklingen, et Led, som Udviklingen ikke saadan kan kaste fra sig. Dette svarer ogsaa ganske nøje til de Erfaringer, man har med Hensyn til Afgiftens Stigning, idet det viser sig, at Motorafgiften i de 7 første Maaneder af det løbende Finansaar, nemlig fra 1. April til 31. Oktober — det er altsaa de Maaneder, man har Oplysning om —, er steget med over 15 pCt. Forrige Aar indbragte Motorafgiften 42,2 Mill. Kr. Ærede Medlemmer vil ogsaa erindre, at vi i Fjor havde en Diskussion om, hvad Motorafgiften vilde indbringe. Den højtærede Minister benægtede, at man vilde naa op

paa et saadant Beløb, men Faktum er det, at sidste Aars Motorafgift var 42,2 Mill. Kr. I Aar er der for Tidsrummet fra 1. April til 31. Oktober indkommet 6 Mill. Kr. mere end i Fjor i samme Tidsrum i Motorafgift. Naar man saa hertil lægger Renterne, betyder det en Merindtægt i de 7 første Maaneder paa mindst 7 Mill. Kr., og da de resterende 5 Maaneder af Aaret antagelig ogsaa vil medføre en Stigning, kan vi roligt gaa ud fra, at man i Aar vil komme op paa en samlet Afgift af mindst 50 Mill. Kr. Fortsætter nu denne Stigning i de kommende 10 Aar paa lignende Vis, vil det sige, at Motorafgiften i dette Tiaar vil indbringe meget betydelige Summer. Jeg maa maaske i denne Forbindelse blot foretage et eneste Regnestykke for dette høje Ting. Jeg vil ikke regne med de store Tal, som det ærede Medlem, der talte for Socialdemokratiet, nævnte, nemlig en Afgift, der naaede op paa 162 Mill. Kr. Det Tal er fuldstændig rigtigt, hvis man regner med en Forøgelse af 15 pCt. om Aaret; men jeg vil nøjes med at regne med en Forøgelse af 10 pCt. de første 5 Aar og 5 pCt. de næste 5 Aar, og saa vil Afgiften det sidste Aar, Ministeren ønsker denne Lov skal gælde, være oppe paa godt og vel 100 Mill. Kr. Det er Tal, man ikke kommer udenom, og Tal, jeg mener har den allerstørste Sandsynlighed for at kunne holde Stik. Men naar man nu holder sig disse Tal for Øje, maa man ganske naturligt spørge, om Landet har Raad til at give alle disse Penge til Vejene. Har det lille Danmark virkelig Raad til at anvende alle disse mange Millioner til Udbedring og Vedligeholdelse af et Vejnet, som vel nok staar paa Højde med samtlige andre Landes Vejnet i Øjeblikket? Det Spørgsmaal paatrænger sig uvilkkaarligt, om der ikke var andre Maader, hvorpaa disse Penge rettelig kunde anvendes, og samtidig trænger det Spørgsmaal sig paa, om disse Penge ikke er langt ud over det, Kommunerne med Rimelighed kan forlange. For nærmere at faa dette Spørgsmaal belyst vil jeg derfor gerne fremsætte nogle faa Udtalelser.

Jeg synes, at vi et Øjeblik skal dvæle ved Kommunernes Vejudgifter for at komme til Klarhed over, hvad Kommunerne med Rimelighed kan kræve. Det oplystes, da vi havde Loven til Behandling sidste Gang — det var, saa vidt jeg husker, det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen, der kom med disse Oplysninger; jeg gaar derfor ud fra, at disse Oplysninger er rigtige; jeg maa nemlig gaa ud fra, at det ærede Medlem